

Nhưng con người có lòng tâm và tình thương không bao giờ vui sướng được trong nỗi thống khổ to lớn này của dân tộc.

Huỳnh Thúc Vỹ - Tôi sinh trưởng sau năm 1975 và gia đình tôi không có liên quan gì nhiều đến cả hai phía trong cuộc chiến tranh Việt Nam vì thế mối tình quan tình cảm của tôi với những số phận lịch sử và hoàn cảnh chính trị xã hội trong cuộc chiến hầu như rất ít nếu không muốn nói là không có. Nhưng gì ít ỏi mà tôi được hiểu biết về nó chỉ đến thuở là niên thiếu. Được trong vòng thế đó, tôi từ nhỏ có thể yên tâm rằng lập trường của tôi, và những gì tôi nói ra sau đây sẽ được hiểu một cách thiện chí và không bị gán ghép hay chụp mũ. Tôi không sợ bị chụp mũ, nhưng thiện nghĩ đến đó cùng với những người bình thường không có lợi cho sự tiến bộ.

Gần đây, tôi tình cờ được đọc một cuốn sách của tác giả William Childs Westmoreland- Tác giả Bức họa về chiến tranh quân sự Mỹ tại miền Nam Việt Nam- với tác giả Võ Nguyên Giáp của quân đội Bức Việt Nam sau: "Of course, he was a formidable adversary.... By his own admission, by early 1969, I think, he had lost, what, a half million soldiers? He reported this. Now such a disregard for human life may make a formidable adversary, but it does not make a military genius...". Xin được tạm dịch là: "Dĩ nhiên, ông ta là một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm....Với sự thật rằng chính ông ta, đến đầu năm 1969, tôi nghĩ, ông ta đã mất nửa triệu lính? Ông ta đã báo cáo điều này. Hiên tại, một số coi thường mạng người như thế có lẽ sẽ tốt nên một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm, nhưng nó không tốt nên một thiên tài quân sự...."

Dù chúng ta là ai, đứng bên nào của cuộc chiến, chúng ta cũng phải đứng ý với Westmoreland rằng, một chiến thắng quân sự của trên chiến thuật đổ máu, coi thường sinh mạng binh sĩ chỉ có thể tốt nên một kẻ thù nguy hiểm chứ không tốt nên một thiên tài quân sự như nhiều người vẫn rêu rao. Câu nói này của viên tướng Hoa Kỳ làm tôi suy nghĩ rất nhiều về sự "nguy hiểm" của những người Cộng sản Việt Nam. Họ nguy hiểm bởi họ là những người luôn hành động theo phương châm "mục đích biện minh cho phương tiện", nghĩa là bất chấp mọi thủ đoạn, mọi thủ pháp để đạt mục đích. Đối với tôi, nó không chỉ là lợi ích xét về tác giả Giáp mà là một câu nói nêu bật lên bản chất của những người Cộng sản Bức Việt, và cả chế độ mà họ đứng lên. Và những việc họ

đã làm suốt từ những ngày đầu có mặt tại Việt Nam đến nay, tôi viết "trí phú địa hào, đào tận gốc tróc tận rễ" đến gần đây mới là viết tiếp của nông dân đã chứng minh tất cả.

Một kẻ đi để ghê gớm có thể được hiểu theo hai cách. Thứ nhất, đó là một kẻ thù đáng gờm, là đi để khó đánh bại vì có mãnh lực vũ trang, có chiến lược, chiến thuật hành động khôn ngoan... Những khi nhìn xoáy vào chữ "formidable" mà Westmoreland đã dùng, tôi chú ý nhiều đến nghĩa "arousing fear" (gợi nên sợ hãi). Với nghĩa này, nó gần giống với "terrorise" (làm cho sợ hãi). Mà làm cho người khác sợ hãi có nghĩa là "khô ng b". Chúng ta có thể hiểu theo hai cách với một "đi để ghê gớm" như tôi đã từng phân tích ở trên. Những biệt đầu, cách hiểu theo hai mặt là đi để mà ông từng nói Mĩ kia nghĩ ý? Xin hãy cho tôi tiếp tục trình bày mà đừng quên đi những mặt thành kiến nào đó có thể đang dâng lên trong lòng quý vị.

Khi căn cứ vào những dữ kiện lịch sử - những điếu không thể chối bỏ, những điếu đã được trình bày nghiêm chỉnh xác đáng máu của những người đã kinh qua cuộc chiến này - chúng ta sẽ có cái nhìn toàn diện minh bạch. Riêng phần mình, với kiến thức ít ỏi về chiến tranh Việt Nam, tôi đã có thể tìm thấy những hình ảnh có khả năng "làm cho sợ hãi" của quân đội Bắc Việt qua nhiều biệt của như Tố Hữu Thân, và các "trận đánh" của đội Biệt Động Sài Gòn như: "trận đánh" tàu nhà hàng Mĩ Cơn, "trận đánh" của xá Brinks...; và chưa kể đến những câu chuyện ghê gớm mà tôi từng được nghe những người già kể lại về vô số những "trận đánh" như thả vào trường học, khu dân cư, chùa làng....Đến nay, khi nghe nói quân đội Cộng sản Bắc Việt sắp vào đến ngã ba Cai Lang, thành phố Đà Nẵng, những người dân sống ở Đà Nẵng khi đó đã run cầm cập vì nghe tin đến rừng người Cộng sản mà vào họ sẽ rút hết móng tay móng chân người dân. Đó có thể là điếu sợ hãi thái quá, nhưng nó cho chúng ta thấy khả năng gieo rắc sợ hãi đến trình độ đến nh cao của những người tiếp xúc là "quân giặc phóng".

Nhưng ai được lịch sử, những ai có được lòng tâm và tầm tri thức trung bình, đều thấy rõ ràng, những cái mà quân đội Bắc Việt và những người "nằm vùng" gọi là "trận đánh" gây nhiều tiếng vang đều không nhằm vào những mục tiêu trên tiển tuy nhiên, để giành chiến thắng quân sự trước tiếp mà đánh vào những nơi ăn chốn ở cốt để gây sợ hãi. Gây sợ hãi cho người dân nhằm làm xáo trộn xã hội, gây sợ hãi đánh vào tâm lý Quốc hội và دولت Mĩ Ngày nay, ai đi qua đường Hai Bà Trưng, đều nhìn thấy "Bia chiến công trận đánh của xá Brinks". Cái mà người ta gọi là trận đánh thực ra là một cuộc đánh bom mặt đất của các vận quân sự Mĩ ở miền Nam Việt Nam do hai thành viên Biệt Động Sài Gòn thực hiện. Điếu mà họ gọi là "trận đánh" sao tôi thấy nó hao hao giống cách làm của những kẻ khô ng b Hời giáo của đoàn, chỉ khác một chữ là họ không tàn sát. Điếu với tôi giờ này, những kẻ đánh bom như thả thả tất cả là những kẻ "nguy hiểm", "ghê gớm".

Ngoài cái cách thể hiện "formidable" như trên, quân đội Bắc Việt còn khiến người ta sợ hãi hơn gấp bội vì sẽ coi thường tính mạng binh sĩ của họ. Thông thường, con người sợ hãi những kẻ thù tàn công mình một cách tàn ác, những người ta sẽ kinh hoàng đến nỗi người ta khi biết về những

Đó là khi vậ n đợ đợ c đợ t đợ i lă ng kớ nh lý luậ n. Còn thợ c tợ thì mợ i sợ đã quá rõ ràng. Cái mà ngợ i ta gợ i là "khá ng chiế n chợ ng Mợ c u nợ c" yợ thợ c chợ t chợ là đợ giúp Trung Quợ c "đánh

Một đôn ngườ i Việt Nam cuố i cùng". Hay nhấ Lê Duồ n tồ ng nói :XHC "ta đánh Mồ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quố c, cho các nướ c , cho cấ nhân loố i". Nói cho rõ ra, đó là cuố c chiế n giúp cho chấ nghĩa Cồ ng sồ n bành trồ ng xuồ ng Đông Nam Á theo tinh thồ n Quố c tồ Cồ ng sồ n bắ t chấ p tinh thồ n dân tồ c, là giúp cho Trung Cồ ng dồ dàng Hán hoá mắ t Việt Nam suy yồ u sau cuố c chiế n tồ ng tàn khố c liố t.

Đã ba mườ i bầ y năm trôi qua kồ tồ ngày "giồ i phóng", giồ i phóng miồ n Nam khố i mắ i quan hồ đồ ng minh vồ i Mồ đồ trồ thành chấ hồ u hèn mắ n cầ a Trung Cồ ng. Sồ thồ ng nhắ t, sồ giồ i phóng đó mắ i đau đôn làm sao! Gồ n bồ n thồ p niên đã qua đi, dồ u vồ t chiế n tranh trên mồ nh đồ t quố hồ ng Việt Nam đã đôn phai nhắ t, nhồ ng nhồ ng tồ n thồ ng cầ a lòng ngườ i vồ n còn hồ n sâu, thồ m chí ngày càng sâu hồ n. Thồ ng nhắ t hai vùng đầ lý nhồ ng vồ n vồ ng bóng mắ t sồ Hoà hồ p trong tình tồ dân tồ c. Vồ t thồ ng cũ do cuố c tồ n chiế m miồ n Nam chầ a kồ p lành thì chúng ta lầ i có thêm nhồ ng chia cắ t mắ i : chia cắ t giồ a mắ t bên là mắ t nhóm ngườ i cam phồ n làm tay sai cho ngoắ i bang, vồ i mắ t bên là nhồ ng con ngườ i yồ u nướ c không khoan nhồ ng; chia cắ t giồ a mắ t phía là nhóm ngườ i lãnh đầ Quố c gia cùng nhồ ng kồ ẫn theo cồ gồ ng bám giồ ngồ i vồ đồ c tài đồ tiồ p tồ c nô lồ hoá ngườ i dân, vồ i mắ t phía là nhồ ng ngườ i đầ u tranh và chồ p nhồ n hy sinh cho tồ do và phồ m giá con ngườ i. Tôi vồ n nghĩ rồ ng, mắ t con ngườ i trồ nên dưỡ mắ nhồ có ý chí. Mắ t dân tồ c trồ nên hùng mồ nh, cũng nhồ vồ y, phồ n nhiồ u đầ a vào tinh thồ n và khí chồ t. Nhồ ng tinh thồ n và khí chồ t y chồ ng thồ có đầ c nồ u dân tồ c y chia rồ . Chính sồ c mồ nh cầ a tinh thồ n đoàn kồ t, sồ Hoà hồ p dân tồ c có thồ gồ p phồ n giúp chúng ta tồ o lồ p mắ t mắ nh lồ c mắ i cho dân tồ c.(NPH vồ t nghiề ng)

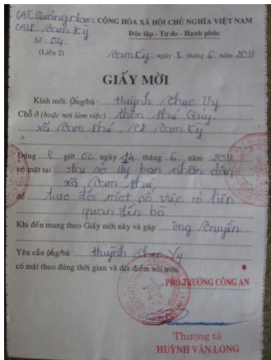
Chồ e Việt Nam vồ n sồ tiồ p tồ c bồ lồ nhồ ng chuyồ n tàu thồ i đầ i nồ u trong lòng dân tồ c còn có nhồ ng chia cắ t chí mồ ng nhồ thồ . Nhồ ng thiồ t tồ ng, sồ Hoà hồ p có khồ năng xoá bồ mắ i ngắ n cách, hàn gồ n mắ i vồ t thồ ng, mang mắ i ngườ i Việt vồ trong cùng mắ t chí nguyồ n chồ có thồ đồ t đầ c trên tinh thồ n Hoà giồ i thiồ n chí, trên quyồ n lồ i dân tồ c và trên nhồ ng nguyên tồ c hồ ng thiồ n chồ không phồ i là sồ thoồ hiồ p vồ i cái xồ u ác. Chồ e nhồ ng ngườ i Cồ ng sồ n Việt Nam quá u mê và tham lam đồ khồ i đồ ng mắ t chồ ng trồ ng Hoà hồ p, Hoà giồ i và thay đầ i chính trồ đầ y tham vồ ng nhồ thồ . Chồ e nhồ ng ngườ i Cồ ng sồ n chồ ng thồ làm nồ i nhồ ng gì mà nhà cồ m quyồ n đầ c tài Miồ n Đầ n đã làm. Chồ e.... Bồ i đầ n hôm nay, hồ vồ n mắ t lòng mắ t đồ coi mắ i quan hồ vồ i Trung cồ ng là "chồ trồ ng nhắ t quán", là "ồ u tiên hàng đầ u" nhồ lầ i Tồ ng tham mồ u trồ ng quân đầ i nhân dân Việt Nam đã tuyên bồ mắ i đây tồ i Bồ c Kinh.

Mắ i năm tháng Tồ vồ , bao nhiêu lồ lồ t, đầ i đầ m vồ n diồ n ra bắ t chồ p mắ i hoài niồ m vồ quá khồ vồ n nồ ng trồ u trong lòng nhiồ u ngườ i Việt, bắ t chồ p mắ i ồ u tồ vồ tồ ng lai đầ t nồ c vồ n canh cánh trong lòng nhồ ng ngườ i có tâm huyồ t vồ i đầ t nồ c. Nhồ ng con ngườ i có lồ ng tâm và tồ trồ ng không bao giồ vui sồ ng đầ c trong nồ i thồ ng khồ to lồ n y cầ a dân tồ c. Thồ hồ i xồ ng máu cầ a hàng triồ u con ngườ i đã ngã xuồ ng trong cuố c chiế n chồ đầ tồ o nên mắ t Việt Nam thồ ng nhắ t trong chia rồ , thồ ng nhắ t trong sồ Hán hoá, thồ ng nhắ t trong sồ mắ t tồ do và quyồ n làm ngườ i hay sao? Ba mườ i tháng Tồ - xin cầ u nguyồ n cho tồ do và nhân phồ m, cho sồ Hoà

Huỳnh Thúc Vy: Việt cho Tháng Tư

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy
Thứ Sáu, 18 Tháng 5 Năm 2012 08:12

hợp dân tộc và nhân công lý.

Huỳnh Thúc Vy
Sài Gòn, ngày 20 tháng 4 năm 2012